

Ավետիք Իսահակյան

Գիտե՛ս, խաչքո ծա՛նր է, հսկա.

- Գիտե՛ս, խաչքո ծա՛նր է, հսկա.
Ո՛վ մարդ, ընկեր, եղբայր ի՛նչ,
Քեզ մո՛տ, քեզ մո՛տ կուգամ ահա՛.
Կրծքիս սեղմեմ, արտասովիմ:
Ես էլ քեզ պես օր ու գիշեր,
Անհուն, անհույս տանջվել եմ.
Տո՛ւր ձեռքդ ինձ, անգին ընկե՛ր,
- Հառա՛ջ... հասավ ժամն արդեն...
- Հառա՛ջ գնա՛, հպարտ տոկա՛, -
Խաչքո խարիսխ կդառնա...

1896

Երևան